

Ashley.

Boekjes én boeken, om op te eten én om van te smullen. Echt waar lieve poppemie, die lectuur van jou verdient niets minder dan een authentieke en liefst ook antieke bibliotheek in fijn houtwerk met ambachtelijke loodglazen deurtjes en laddertjes op wielen onder hoge plafonds, met zonnige hoekjes en kantjes achter enkel glas die de meest idyllische verzichten onthullen. Waar rustiek de plak zwaait en inspiratie met creativiteit verweven wordt. Als een soort Ark van Noah volgepropt met analoge informatie ... Vergelijkbaar met de backup functie op jou iphone, maar dan in the good old days én welliswaar mét stijl. Zelfs die gerechtjes van jou zien er uit als dagboeken die straffe verhalen kunnen onthullen, met de puurste ingrediënten om hele pagina's te vullen. Tot in de kleinste details opgemaakt en afgetoetst in een exotisch lettertype. Simon's little brother would say, Kung-Fu on a plate, in mijn geboortestad zeggen ze gewoon Koeng foe oep een talloor. Vanmorgen liet je me weten dat je jou gsm kwijt bent, in mijn beleving tip jij dus op jou gsm een bericht naar mij dat je jou gsm kwijt bent. Hoe spontaan is dat, onwetend ook en impulsief ... Jij moet een knettergek en bijna krank jorum kantje hebben, ik kan niet wachten om dat te ontdekken! Om nog maar te zwijgen over jou snoetje, dat wondermooi gezichtje, dat straalt als een doorn in het oog van onze kundige minister van energie, daar zou ik uren naar kunnen luisteren en nog veel langer tegen willen fluisteren. Maar even goed stilte's beleven en gewoon staren ... Diep in jou ogen, op eigen risico welliswaar want statistieken tonen aan dat verdrinkings gevaar op Eyeshley beach bijzonder hoog is vanwege rots scherpe wimpers en nog diepere wateren dan in de Bermuda driehoek. Moest mijn levensverzekeraar hier lucht van krijgen, dan ben ik maandelijks tien keer zoveel kwijt. Wat zijn mijn mogelijkheden? Wat kan ik hier, in God's naam, doen? De Paus mag het weten ... Maar ik moest toch iets ondernemen en begon daarom met aftrekken ... Gelukkig ook optellen. Ik heb gedeeld én vermenigvuldigd en ik kom telkens tot hetzelfde resultaat ... Ik kan hier enkel maar schrijven. Je zou denken met de technologie van tegenwoordig dat die appjes op onze gsm meer dan wij kunnen, maar dat appje van ons loopt nog een beetje achter. Sorry daarvoor! Schrijven dus, en moest je er nog aan twijfelen, ik zou boeken vol kunnen neerpennen over enkel datgene wat ik tot nu van je weet. Maar dat verandert weinig aan mijn groeiende interesse om meer van jou te weten te komen. Je vraagt je dan waarschijnlijk, én terecht, af waarom ik geen vragen stel ... Wel lieverd, die vragen staan in een grote fille op het puntje van mijn tong geparkeerd ... Tot wanneer ik met mijn eigen ogen in die van jou kan verdrinken, terwijl onze wijnglazen klinken. Want jij kan zeggen wat je wil, net zoals je kan schrijven wat je wil, maar het zijn jou expressies die kunnen staven wat jij te verkondigen hebt. Ik wil die klinkers en lettergrepen over jou smakelijke papillen zien rollen, ik wil jou lippen zien op en neer bewegen en daarbij ook de rest van jou pientere zintuigen, ik wil jou stembanden voelen trillen, ik wil je horen, niet alleen jou stem maar vooral ook jou impulsieve ingevingen, jou versprekingen en jou stilte's. Ik wil jou pokerface uitdagen. Ik wil het in de meest onaangename posities plooiën. Want liefst van al zie ik jou natuurlijke glimlach stralen, dat zal het moment zijn dat er iets in mijn broek begint tilt te slaan ... De geigerteller wel te verstaan.

Nighty night miss superbright!

Matthias